



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 320/2020**  
**11.03.2021. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Милојевић, адвокат из ..., против туженог Београдске културне мреже ДОО, Београд, чији је пуномоћник Александар Килибарда, адвокат из ... и умешача на страни туженог „Дунав осигурање“ а.д.о. Београд, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5855/18 од 18.09.2019. године, у седници одржаној 11.03.2021. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**УКИДА СЕ** пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5855/18 од 18.09.2019. године и предмет враћа другостепеном суду на поновно одлучивање.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Параћину П 204/18 од 03.07.2018. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: на име претрпљених болова 500.000,00 динара, на име претрпљеног страха 250.000,00 динара и на име повреде части и угледа 125.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 03.07.2018. године до коначне исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете поред досуђеног исплати и то: на име претрпљених болова још 500.000,00 динара, на име претрпљеног страха још 250.000,00 динара и на име повреде части и угледа још 125.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 03.07.2018. године до коначне исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 358.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5855/18 од 18.09.2019. године, укинута је првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете плати и то: 1.000.000,00 динара на име претрпљених болова, 500.000,00 динара на име претрпљеног страха и 250.000,00 динара на име повреде части и угледа, све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове поступка колико буду изнели и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 347.600,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка учињене пред другостепеним судом.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. у вези са чланом 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиоца основана.

Према утврђеном чињеничном стању, у току 2012. године у периоду од 01.08.2012. године до 17.08.2012. године тужени је са умешачем на страни туженог закључио полису осигурања од одговорности, на који начин је регулисано питање одговорности осигураника за случај повређивања или смрти трећег лица, губитка или оштећења имовине трећег лица. У циљу безбедне организације фестивала закључен је и уговор о пословно-техничкој сарадњи између туженог и ПД „Sectra consulting“ д.о.о. од 26.07.2012. године на који начин су регулисана међусобна права и обавезе везане за одржавање фестивала Beer fest у периоду од 14.08.2012. до 19.08.2012. године. Из извештаја лекара специјалисте, КЦС, Клиника за оториноларингологију и максилофацијалну хирургију од 17.08.2012. године утврђено је да се тужилац јавио лекару у 01,09 часова због тога што је те вечери око поноћи добио ударац ногом преко лица од стране непознате особе, да се жалио на бол у пределу горње вилице (дежурни лекар је на извештају констатовао да је МУП обавештен), те да је клинички налаз да је носна пирамида девирана у десну страну, отечен, палпаторно болна, оток горње усне, а из извештаја лекара специјалисте од 17.08.2012. године утврђено је да се тужилац јавио Клиници за максилофацијалну хирургију Стоматолошког факултета у Београду, ради збрињавања повреде носа. У извештају лекара офталмолога од 23.08.2012. године констатовано је да је тужилац задобио повреду левог ока у тучи која се десила 16.08.2012. године а из извештаја Опште болнице у Туприји утврђено је да је тужилац имао операцију јагодичне кости у периоду од 24.08. до 28.08.2012. године. Инцидентни догађај нигде није евидентиран, ни код организатора Beer fest-a, ни код надлежне службе Хитне помоћи на самом фестивалу. Из извештаја МУП, Дирекција полиције, ПУ за Град Београд, Одељење за сузбијање крвних и сексуалних деликата утврђено је да не постоји службена белешка о повређивању тужиоца на територији ПУ за град Београд за период од 15.08.2012 године до 20.08.2012. године. Током поступка саслушани су тужилац и заступник тужене у својству парничних странака као и сведоци ББ, ВВ и ГГ и ДД, ближе наведено у првостепеној пресуди, а обављено је и вештачење преко вештака неуропсихијатра и оценом налаза и исказа вештака утврђено да је предметним догађајем тужилац задобио прелом јагодичне кости који представља тешку телесну повреду и нагњечење очних капака који представљају тешку телесну повреду и нагњечење очних капака који представљају лаку телесну повреду, као и време и интензитет физичког бола и страха које је тужилац трпео.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је применом одредбе члана 181. и 200. Закона о облигационим односима делимично усвојио тужбени захтев и обавезао туженог да тужиоцу накнади нематеријалну штету ближе одређено у изреци пресуде, закључивши да је тужилац услед напада од стране НН лица задобио повреду носних костију и нагњечења регије лица са крвним подливом, при том ценећи исказе сведока и утврдио да су сведоци ББ, ВВ и ГГ и ДД били заједно са тужиоцем на Beer fest-у (чији је организатор био тужени) и да су сви потврдили да је тужилац повреде задобио од непознатог напада на наведеној манифестацији (а чијим исказима је суд поклатио веру), те да нема доприноса тужиоца насталом догађају.

Другостепени суд није прихватио чињенично стање утврђено првостепеном пресудом, па је у смислу одредбе члана 383. став 4. ЗПП заказао расправу и на расправи пред другостепеним судом прочитани су сви докази изведени у првостепеном поступку, а прочитани су и искази тужиоца и заступника тужене, као и искази сведока ББ, ВВ и ГГ и ДД дати пред првостепеним судом (без непосредног саслушања пред другостепеним судом). Другостепени суд није прихватио исказе сведока саслушаних пред првостепеним судом оценивши да су искази сведока у супротности са писаним доказима у списима предмета, да се у претежном делу разликују и са исказом тужиоца, везано за чињеницу коме су пријавили догађај и да ли су га уопште пријавили, те да је исказ тужиоца срачунат на успех у спору, па је закључио да тужилац у смислу правила о терету доказивања није доказао где је и у које време задобио повреду, као и коју врсту повреде је задобио – прелом јагодичне кости или напрснуће носа, због чега је укинуо првостепену пресуду и одбио тужбени захтев.

Врховни касациони суд налази да се основано ревизијом тужиоца истиче да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1, у вези члана 383. Закона о парничном поступку.

Наиме, пред првостепеним судом је спроведен доказни поступак саслушањем тужиоца у својству парничне странке, као и бројних сведока – тужиочевих пријатеља који су били са тужиоцем на Beer fest-у у моменту када је тужилац повређен од стране НН лица. Другостепени суд је у смислу одредбе члана 383. став 4. ЗПП заказао расправу и на расправи прочитао све доказе који су изведени у првостепеном поступку, прочитао је и исказе тужиоца и заступника тужене, као и исказе сведока ББ, ВВ и ГГ и ДД који су дати пред првостепеним судом и своју одлуку засновао је на другачијој оцени исказа тужиоца и сведока, али без њиховог непосредног саслушања пред другостепеним судом. Наиме, прочитаним исказима тужиоца и сведока другостепени суд доказну вредност не придаје (за разлику од првостепеног суда који је поменуте сведоке, као и тужиоца у својству парничне странке непосредно саслушао и стекао уверење о истинитости чињеница о којима су сведочили), оценивши да су искази сведока у супротности са писаним доказима у списима предмета, да се у претежном делу разликују и са исказом тужиоца, везано за чињеницу коме су пријавили догађај и да ли су га уопште пријавили, као и да је исказ тужиоца срачунат на успех у спору.

Имајући у виду наведено, по оцени Врховног касационог суда, другостепени суд није могао без непосредног саслушања сведока и тужиоца одлуку засновати на другачијој оцени доказа изведених пред првостепеним судом, односно није могао без извођења доказа пред другостепеним судом извести другачији закључак и на тако утврђеном чињеничном стању засновати своју одлуку. Наиме, при опредељењу да се пред другостепеним судом понове већ изведени докази, другостепени суд је дужан да поступи у складу са одредбом члана 384. став 1. ЗПП, те на расправу позове странке и њихове пуномоћнике, као и оне сведоке за које одлучи да се саслушају. Ако држи да је првостепени суд погрешно оценио исказе појединих сведока и на исказима тих сведока засновао утврђење о каквој битној чињеници, другостепени суд треба да изведе доказ непосредним саслушањем сведока да би формирао и у оцени доказа образложио сопствено уверење, при чему је другостепени суд слободан да одлучи које од предложених сведока ће да саслуша, а чије исказе ће да прочита, у зависности од садржине исказа датих пред првостепеним судом и значаја који је од стране првостепеног суда дат исказима појединих сведока. Имајући у виду наведено, због

учињене битне повреде одредаба парничног поступка у другостепеном поступку побијана одлука је морала бити укинута.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити пропусте на које је указано овим решењем, тако што ће имајући у виду наводе тужиоца, ако нађе да је ради правилног и потпуног утврђења чињеничног стања потребно да се понове већ изведени докази, у складу са овлашћењем из члана 383. став 3. и члана 384. ЗПП заказати расправу на којој ће поновним извођењем доказа и саслушањем сведока разјаснити где је и у које време тужилац задобио повреду, као и коју врсту повреде је задобио, при том ће имати у виду да је током првостепеног поступка обављено и вештачење преко вештака неуропсихијатра и оценом налаза и исказа вештака утврђено да је у предметном догађају тужилац задобио прелом јагодичне кости који представља тешку телесну повреду и нагњечење очних капака који представљају лаку телесну повреду и утврђен интензитет и време трајања физичког бола и страха које је тужилац трпео, а који налаз и мишљење другостепени суд није ценио, те оценити да ли су били испуњени услови за одговорност туженог, након чега ће донети правилну и закониту одлуку.

Укинута је и одлука о трошковима поступка, јер зависи од одлуке о главној ствари.

На основу изнетог, Врховни касациони суд је применом члана 415. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија  
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић